

ЗВІТНІСТЬ ЗІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ПОНЯТТЯ, ВИДИ, ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ

Сталий розвиток (sustainable development) – це концепція, що вимагає балансу між економічними, соціальними та екологічними цілями суспільства. Її суть полягає в такому розвитку, який задовольняє потреби сьогодення, не ризикуючи при цьому можливостями майбутніх поколінь забезпечувати власні потреби. Ефективне впровадження сталого розвитку вимагає інтеграції його економічних, соціальних та екологічних принципів на всіх суспільних рівнях.

Публікація нефінансової звітності надає зацікавленим сторонам (стейкхолдерам) доступ до комплексної інформації про соціальні та екологічні аспекти діяльності компанії, інтегрованої з її економічними результатами. Такий підхід дозволяє здійснювати більш глибоку та ефективну оцінку бізнес-ризиків, зокрема у довгостроковій перспективі. Це, своєю чергою, є вагомим критерієм при аналізі діяльності компанії з боку акціонерів, інвесторів та кредиторів [1]. Глобальні інтеграційні процеси вимагають від українського бізнесу підвищення рівня прозорості, що виходить за межі традиційної фінансової звітності. В умовах економічної нестабільності та складнощів із залученням іноземного капіталу, ключовим фактором довіри стейкхолдерів стає розкриття соціальних та екологічних аспектів діяльності. Звітність зі сталого розвитку є документом, що системно відображає результати компанії в різних сферах, а також принципи її взаємодії із зацікавленими сторонами. Впровадження такої звітності є дієвим інструментом реалізації соціальної відповідальності та відповіддю на сучасні виклики, пов'язані зі сталим розвитком, використанням ресурсів та демографічними проблемами[2].

Звітність зі сталого розвитку (нефінансова або соціальна звітність) – це документоване зведення даних, яке розкриває принципи та результати діяльності організації в економічному, соціальному та екологічному вимірах. Цей вид звітності відображає особливості середовища функціонування компанії та методи її взаємодії з ключовими групами впливу. Згідно з визначенням Глобальної ініціативи зі звітності (GRI), цей термін охоплює звітність, що інтегрує економічні, екологічні та соціальні аспекти діяльності організації.

У сучасній світовій практиці бухгалтерського обліку виділяють три ключові форми складання нефінансової звітності: довільну, стандартизовану та комплексну.

- 1) Довільна форма звітності, що зазвичай реалізується у вигляді буклетів або публікацій на корпоративних веб-сайтах, орієнтована на широку громадськість. Вона містить інформацію про благодійні програми та підтримку заходів у сфері освіти, охорони здоров'я, культури і спорту, виконуючи переважно іміджеву функцію для популяризації підприємства та його продукції.
- 2) Стандартизована звітність складається на основі міжнародних стандартів, що забезпечує зіставність її даних зі звітами інших компаній та дозволяє об'єктивно визначати соціальний рейтинг суб'єкта господарювання.
- 3) Комплексна форма передбачає надання інтегрованої інформації про діяльність підприємства широкому колу користувачів. Для її підготовки використовуються такі методи, як:
 - потрійний підсумок (Triple Bottom Line), що висвітлює діяльність з економічної, екологічної та соціальної точок зору;
 - метод Лондонської групи порівняльного аналізу (London Benchmarking Group);
 - метод групи корпоративного громадянства (Corporate Social Citizenship) тощо [1].

Отже, підготовка нефінансової звітності та складання звітів зі сталого розвитку безпосередньо є показниками досягнення підприємством певного рівня корпоративної зрілості та усвідомлення важливості прозорості перед суспільством. Оприлюднення такої звітності вітчизняними суб'єктами господарювання демонструє їх готовність до впровадження сучасних європейських та світових стандартів ведення бізнесу. Складання звітів зі сталого розвитку сприяє підвищенню довіри з боку потенційних інвесторів, клієнтів, партнерів та громадських організацій, оскільки забезпечує їх інформацією про багатоаспектну діяльність компанії. Крім того, процес підготовки нефінансової звітності сприяє вдосконаленню системи внутрішнього управління. Таким чином, нефінансова звітність виконує ключову роль у просуванні принципів сталого розвитку, зміцненні довіри стейкхолдерів та забезпеченні ефективного корпоративного управління.

Список використаних джерел:

1. Інтегрована звітність в контексті євроінтеграції України: сучасний стан, перспективи розвитку та запровадження: монографія. За заг. ред. Савченка Т.Г., Гриценко О.І. Суми, 2018. С. 38-44.
2. Москалюк Г., Федоренко К. Нефінансова звітність як показник сталого розвитку підприємства. Відповідальні за випуск. 2024. Т. 72.